No. 153. 1847.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze Courant verschijnt te Amsterdam, Dingsdags, Donderdags en Zaturdags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 3,00; voor de buitensteden *f* 3,50; franco door het geheele Rijk. Brieven, *Gelden*, enz. franco te adresseren aan het Bureau der Courant.

ZATURDAG, 26 JUNIJ.

Advertentien van acht regels en daar beneden worden voor *f* 1,75 geplaatst; meer dan acht regels tegen 20 cents per regel. — Voor alle advertentien wordt bovendien 35 cents zegelregt betaald. Voor groote letters betaalt men naar de plaatsruimte meer.

AMSTERDAM, 25 Junij.

Wij hebben in ons vorig nummer aangemerkt, dat de verkiezingen der leden van de Tweede Kamer der Staten-Generaal niet worden geleid naar een beraamd plan of vastgestelde denkbeelden; maar afhankelijk zijn van toevalligheden van zeer ondergeschikten aard. Zij geschieden veelal, maar al te dikwerf, door begunstiging en dienstbetoon, ministerieel of opposant, naar gelang de wind nu uit dezen, dan uit genen hoek waait.

Er is maar één denkbeeld, dat bij de verkiezing der leden van de noordelijke provincien blijvend doorstraalt, dat steeds werkzaam is en systematisch wordt doorgezet; het is namelijk een beginsel van onverdraagzaamheid. Sinds 1830 wordt in niet éene der Noordelijke provinciën ooit eenig Katholijk benoemd tot lid der vertegenwoordiging; indien vroeger aan iemand, onder de Katholijken de onderscheiding is te beurt gevallen, van in de Tweede Kamer zitting te nemen, namens eene provincie aan deze zijde van den Moerdijk, dan was het omdat zulk lid eerst daartoe was benoemd geweest door Koning Willem I, en het toenmaals onheusch was, een lid der Kamer niet in te kiezen. Maar daarbij is het gebleven. Na het overlijden van dat Katholijk lid heeft men, naar de beleefdheids begrippen der onze politieke wereld, zich de handen vrij geacht en de deur der volksvertegenwoordiging gesloten voor ieder, die niet protestant is; want ook de Israëlieten zijn uitgesloten.

Inderdaad, noch Noord-Holland, noch Zuid-Holland, noch Groningen, noch Vriesland, noch Drenthe, noch Overijssel, noch Gelderland, noch Utrecht, noch Zeeland, niet eene enkele van al die provinciën heeft het kunnen oirbaar vinden, dat eenig Katholijk geschikt kan zijn, om te worden afgezonden naar 's Hage als lid van de vertegenwoordiging. Dat moest een protestant wezen, en dat moet hij nog zijn.

Ziedaar het feit. Waaraan is dat feit toe te schrijven? Is het een bewijs van de zoo hoog geroemde en op alle kansels gepredikte verdraagzaamheid? Is het een bewijs van de vrijzinnigheid, waarmede zich hier te landen ieder tooit, als ware men verheven boven elk bekrompen begrip van godsdienst-ijver of godsdienstige partij-zucht? Of is de verdraagzaamheid, waarmede men praalt, niet in veler zin een mom, waarachter zich geloofdeloosheid verschuilt, en is de vrijzinnigheid bij ons niet dikwerf synoniem bijna van kleingeestige religie-haat? Dat het feit spreke, wat wij hebben aangehaald; men overwege en oordeele.

Sommige dagbladen melden de commutatie van de straf bij arrest van het Hof van Gelderland aan den kapellaan C. Gepkens opgelegd, in de straf van het zwaaijen van het zwaard over het hoofd en twintig jaren gevangenisstraf.

'sGRAVENHAGE, 24 Junij. De commissie, belast geweest met het uitbrengen van een verslag over het verdrag van Handel en Scheepvaart met Rusland gesloten den 1/13 September 1846, (en waarop wij zeiden te zullen terugkomen), is gisteren rondgedeeld. De commissie, den inhoud van dat verdrag nagegaan hebbende, deelt ten slotte een woord mede over het nut of nadeel, dat daaraan voor de regten onzer ingezetenen en voor de Nederlandsche handel en scheepvaart ontstaan kan.

En dan schijnt, zoo luidt het slotgedeelte van het rapport, het bedingen, dat de wederzijdsche onderdanen gelijke behandeling, gelijke bescherming zullen genieten als de inboorlingen, wel de uiterste grens te zijn, waartoe men bij het sluiten van verdragen met Rusland geraken kan. De bij het verslag aangehaalde tractaten door andere landen met dat rijk gesloten, leveren althans ten dien opzigte geene grootere waarborgen op dan het onze.

Het laat zich wijders aanzien, dat uit dit verdrag voor de Nederlandsche handel en scheepvaart voordeelen kunnen ontstaan, die wel zullen opwegen tegen het nadeel, daaraan welligt te betrokkenen door hetgeen van de zijde van Nederland toegegeven is.

Voor alles toch is het van groot belang te achten, dat, door het sluiten van dit verdrag, de repressive bepalingen der ukase van $\frac{19 \text{ Junij}}{1 \text{ Julij}}$ 1845 niet meer op de Nederlandsche handel en scheepvaart zullen toegepast kunnen worden, terwijl het voorregt bedongen voor de *niet regtstreeksche* vaart op de Russische havens, voor Nederland niet minder gewigtig is.

Door deze bepaling immers wordt door de aanzienlijke Nederlandsche handelsvloot de gelegenheid heropend, om aan hare buitenlandsche transport- of vrachtvaart eene veel grootere uitbreiding te geven, zoodat daarin alsnu eene vergoeding te vinden is voor de aan Rusland thans ook toegestane mededinging tot het uitoefenen der kustvaart langs onze kusten en voor het toekennen eener buitengewone korting, onder sommige omstandigheden, op de loodsgelden die door inlanders verschuldigd zijn; welk laatste voorregt daarenboven, buiten diplomatieke onderhandelingen, tot onze nationale scheepvaart konde uitgebreid worden.

Wederkeerig daarentegen is het voordeel dat geput wordt uit de *korting* van 10 per cent, boven en behalve de reeds bestaande ten opzigte der invoerregten van granen onder Nederlandsche vlag aangevoerd, hoezeer daardoor afgeweken wordt van de bepalingen van art. 4 der wet van 19 Junij 1845 (*Staatsblad* n°. 28); eene afwijking, waartoe de bevoegdheid der Regering in twijfel getrokken wordt, doch welke Uwe Commissie gemeend heeft met stilzwijgen te moeten voorbij gaan, omdat die vraag langs eenen anderen weg aan de beoordeeling dezer Kamer onderworpen is.

De restrictiën bij het 1ste additionele artikel, waartoe teruggebragt moet worden het *niet* gelijkstellen van den Hollandschen haring met dien uit Zweden en Noorwegen in Rusland aangevoerd, zijn ongetwijfeld nadeelig voor verschillende takken van nijverheid. Uit den inhoud van het onderzochte staatsstuk echter bleek, dat Rusland daaromtrent gebonden was door haar speciaal verdrag met Zweden en Noorwegen, d. d. $\frac{26 \text{ April}}{8 \text{ Mei}}$ 1835.

Die gelijkstelling van den Hollandschen haring met den Noordschen werd buitendien vroeger niet genoten, en is evenmin aan andere natiën toegestaan.

Dat deze beperkingen zich echter niet tot het *entreposeren* van het zout op den meest begustigden voet uitstrekken, is daarentegen eene vergoeding, daar het hier een dier artikelen geldt, waardoor onze indirecte vaart op Rusland zeer bevorderd kan worden.

— Morgen ochtend ten 11 ure zal de Tweede Kamer eene openbare zitting houden. Dan zal, naar men verneemt, de dag van den aanvang der beraadslagingen over het Wetboek van Strafregt bepaald worden tegen Maandag ochtend ten 11 ure. Na afloop dier discussiën zullen ook de andere nog aanhangige wets-voordragten achtervolgens behandeld worden. Het schijnt dus, dat de vergadering in de eerste twee weken niet gescheiden zal worden, zoo als vroeger de spraak was.

'sGRAVENHAGE, 25 Junij. In de zitting van de Tweede Kamer van heden is o. a. kennis gegeven van het in gereedheid zijn van het algemeen verslag nopens het wetsontwerp tot regeling van het Nederlandsche Muntwezen. De discussiën daarover worden, na eenige woordenwisseling, bepaald op aanstaanden Maandag ten 11 ure.

Voorts worden de beraadslagingen over het Wetboek van Strafregt bepaald op Woensdag aanstaande ten 11 ure, en zulks met 30 tegen 17 stemmen (die een langer uitstel voorstonden).

De Commissie, in wier handen ter fine van rapport is gesteld het verslag, aan den koning aangeboden door den minister van financiën, wegens het gebruik der geldmiddelen gedurende het jaar 1843, benevens de algemeene rekening wegens de ontvangsten en uitgaven over dat dienstjaar, brengt bij monde van den heer van Twist rapport uit, en is bij afzending dezes nog aan het woord.

PER OVERLAND-MAIL.

BATAVIA, 25 April.

De tot op dit oogenblik door ons per overland-mail ontvangen brieven behelzen niets bijzonders. Zij dragen alle sporen van in groote haast geschreven te zijn, daar plotseling te Batavia berigt werd, dat ditmaal de brieven zes dagen voor den gewonen vertrek-tijd moesten bezorgd worden. Wat de handels- en scheepstijdingen betreft, onze voorraad van stof is heden zoo overvloedig, dat wij er waarlijk niet aan denken kunnen, ze in dit N°. mede te deelen, en wij verpligt zijn daarmede tot het volgende N°. te wachten. Overigens ontleenen wij aan de Javasche Couranten het volgende, wat ons daarin het eenige meldingswaardige toeschijnt:

Van Singapore meldt men, nog dat op Zondag den 21sten Februarij ll. twee der schepen van den Koning van Cochinchina aldaar zijn aangekomen, om hun gewoon jaarlijksch bezoek aan die plaats te brengen. Aan boord van het eene vaartuig bevond zich de Hoogeerwaarde heer Dominique le Febvre, Bisschop van Isauropolis en Apostolisch Vicaris van Westelijk Cochinchina, die wederom op bevel des Konings uit Cochinchina verdreven is.

»Wij vernemen (dus voegt de berigtgever hierbij) dat alhier te Singapore een brief van het Cochinchineesche Gouvernement is aangebragt, betrekking hebbende tot de verdrijving van Monseigneur le Febvre, doch van den inhoud van dien brief is ons niets bekend geworden. Wij gelooven dat dit de tweede maal is, dat die heer met geweld van het tooneel zijns zendelings-arbeids verdreven is. Hij zeilde bij zijn terugkeer naar Cochinchina, van hier in de maand April laatstleden in eene Cochinchinesche toop; doch wij vernemen dat dit vaartuig, bij deszelfs aankomst aan de kusten van Cochinchina, genomen, de gezagvoerder onthoofd, het scheepsvolk in slavernij gezonden en de Bisschop gevangen genomen en zeer nauw bewaard is, tot dat het saizoen gekomen was voor het vertrek van 's Konings schepen naar Singapore, wanneer hij met een derzelve is afgezonden.

De godsdienstige ijver, waarmede de zendelingen der Propaganda, gedurende zoo vele jaren talooze gevaren en vervolgingen in Cochinchina hebben getrotseerd, en die hen derwaarts naar het tooneel hunner werkzaamheden deed terugkeeren, na van daar gedwongen verwijderd te zijn geweest, is wel geschikt om onze bewondering en onzen eerbied optewekken, ofschoon wij dan ook in vele opzigten met hen in zienswijze mogen verschillen. Wij hopen, dat de tijd niet ver meer af zal zijn, waarop de Koning van Cochinchina het voorbeeld van zijnen heer den Keizer van China volgen zal, door den Christen Zendelingen die inschikkelijkheid te betoonen, welke hen in staat zal stellen om hunnen arbeid in vrede en veiligheid te volbrengen; — of ten minste in zulk eenen vrede en zoodanig eene veiligheid, als de zendelingen te midden van een vreemd en heidensch volk immer verwachten kunnen."

— Berigten van Borneo, door de *Straits Times* medegedeeld, behelzen niet onbelangrijke berigten van Laboan. De nasporingen der Engelschen op dat eiland hebben geleid tot de ontdekking van eene laag steenkolen, die gezegd wordt 10 voet dik en 13/4 Eng. mijl lang te zijn. De kolen blijken van eene zeer goede hoedanigheid te zijn. Ook heeft men er veel ijzerwerk en een aantal camferboomen gevonden. De ontdekte kolenlaag ligt niet ver van eene baai welke eene goede ankerplaats aanbiedt.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 23 Junij. Het in staat van beschuldiging stellen van den vorigen minister van openbare werken, den heer Teste, heeft eene hevige ontroering te weeg gebragt in het hof van cassatie, waarvan hij kamer-president is. De leden van dat hof zijn, zegt men, vergaderd geweest onder het voorzitterschap van den heer Portalis, eersten president, ten einde dienaangaande maatregelen te beramen. Er is, zegt men, besloten, dat men de uitspraak van het hof der pairs zou afwachten alvorens een besluit te nemen.

De heer Teste heeft sinds de laatste dagen niet meer zitting genomen in het hof van cassatie.

— Men zegt, dat de ministers, die pairs van Frankrijk zijn, geen zitting zullen mogen nemen in het hof der pairs gedurende de behandeling van de zaak van den generaal Cubières.

— Gisteren stond de heer Emile de Girardin voor het hof der pairs teregt en droeg zijne verdediging voor in

eene uitgewerkte pleitrede, waaruit wij eenige hoofdpunten zullen zamenvatten.

Hij had niet geaarzeld om te kiezen tusschen het gevaar van onschuldig veroordeeld te worden en het aan den dag brengen van eens anders schandelijk misdrijf. Hij vertrouwt echter op de wijsheid van het hof; dit vertrouwen heeft hij altijd uitgedrukt zoo in zijn dagblad als in de kamer.

Hij heeft een feit aangeduid, waaraan hij eene juiste kennis droeg; dat feit was hem onvoorbedagt en met de snelheid van een geïmproviseerd antwoord uit de pen gevloeid. De toezegging tot het pairsambt, waarop hij gezinspeeld had, is niet verwezenlijkt geworden, zij had dus geen betrekking op eene der benoemingen, die sedert hebben plaats gehad en maakt dus geen inbreuk op den eerbied, die aan de kamer der pairs toekomt. Het feit bestaat, ofschoon hij het niet mag bewijzen. Weldra echter zal de waarheid aan het licht komen, en hij zou geen staatsman moeten zijn, zoo hij dat oogenblik niet wist af te wachten.

De beschuldigde verwijderde zich. Het hof beraadslaagde, op het voorstel van de heeren Ch. Dupin en Molé met geslotene deuren. Na verloop van eenigen tijd werden de deuren op nieuw voor het publiek geopend. De heer de Girardin wordt binnen geleid en de president leest het besluit van het hof voor, behelzende de vrijspraak van den beklaagde.

»Ik verwachtte niets minder, zeide de heer de Girardin, van de onafhankelijke denkwijze en de billijkheid van het hof der pairs."

Men verzekert, dat de heer Girardin met 134 tegen 65 stemmen is vrijgesproken en dat hij die vrijspraak hoofdzakelijk te danken heeft aan eene krachtige verdediging van graaf Molé.

— Mgr. de aartsbisschop van Toulouse heeft, onder dagteekening van 21 Junij, aan de beide kamers eene memorie ingediend nopens het ontwerp van wet aangaande de vrijheid van het middelbaar onderwijs.

— Volgens de *Constitutionnel* had men ll. Maandag in de beurs het zonderling gerucht verspreid, dat het gouvernement per telegrafische depêche berigt had ontvangen, dat de zeemagt des Keizers van China de Fransche oorlogsvaartuigen, ter reede van Canton, had aangevallen en, dat deze eene bloedige wraak zouden genomen hebben. Men sprak van 1000 Chinezen, die door de Fransche artillerie waren gedood. Het Fransch eskader in China bestaat uit een fregat, een korvet en eene stoomboot.

Het schijnt thans, dat het gouvernement werkelijk berigten heeft ontvangen die deze tijding bevestigen. De kommandant Lapierre moet zich, volgens brieven van Hong-Kong, den 15 April genoodzaakt hebben gezien een aanval op een eskader der Cochinchinezen te doen, ten einde eene overrompeling te voorkomen. Dit eskader werd buit gemaakt of in den grond geboord.

Gedurende dit gevecht bevond zich aan boord van de *Gloire*, Mgr. Fourcade, bisschop van Samos en vicaris apostoliek van Japan.

De Engelschen zijn insgelijks in China ernstig slaags geweest op de rivier Canton. In 36 uren hebben zij met 3 stoombooten alle forten aangetast en ingenomen, die aan den oever der rivier liggen. De Engelsche gouverneur dreigde den Chineschen commissaris, Canton in brand te zullen steken, tenzij men nieuwe voordeelen aan de Britsche handelaars toestond en aan vreemdelingen eene vrije gemeenschap werd verleend. Op de weigering daarvan begonnen de Engelschen Canton den 6 April te beschieten, toen de gezagvoerders hunne onderwerping aanboden.

MADRID, 18 Junij. Mgr. Brunelli houdt zich, zegt men, ijverig bezig met de wederinstelling van de regtbank der Rota.

— Brieven van Lissabon dd. 10 dezer, spreken van eene poging tot opstand, door de aanhangers van Costa-Cabral beproefd tegen de grondslagen der overeenkomst tusschen het gouvernement en de omwentelings gezinden. Die beweging heeft echter geen weerklank gevonden.

— Het gouvernement heeft tot minister resident van Spanje aan het hof der Nederlanden benoemd den heer Manuel Moreno Lopez, directeur van het dagblad *El Tiempo*, de boezemvriend van den heer Pacheco; en zulks ter vervanging van den aldaar residerenden ridder de Bazo.

— Een correspondent te Lissabon van het dagblad *El Correo*, schrijft aan dat blad, dat de gezanten van Frankrijk en Engeland het gouvernement van Portugal gevraagd hadden, zich bij hen aan te sluiten ten einde zich tegen het inrukken van Spaansche troepen in Portugal te verzetten, vermits het gevaar, waaraan de Koningin was blootgesteld geweest, bijna geheel verdwenen was.

De Engelsche dagbladen behelzen, onder dagteekening van den 23 Junij, belangrijke berigten uit Portugal, van den 15 Junij: Sa da Bandeira en de opstandelingen van Setubal zijn in onderwerping gekomen, zoodat de burgeroorlog in een groot gedeelte van Portugal tot een einde is gebragt. Uit Oporto verneemt men echter, dat de junta stellig weigert, zich aan het gezag der Koningin te onderwerpen, en dus op hare vroegere belofte te dien aanzien is teruggekomen. Aan admiraal Parker is mitsdien last gegeven, met tien schepen naar Oporto te vertrekken. De junta heeft harerzijds den markies van Loulé naar Lissabon gezonden, om op den grondslag te onderhandelen, dat de koningin van het regt tot benoeming van ministers zou afzien, doch de markies moet niet ontvangen zijn. De admiraal Parker heeft hem en eenige andere hoofden te verstaan gegeven, dat er na de kwijtschelding der koningin en na de verleende waarborgen, geene sprake van onderhandeling meer kon zijn, en dat de vereenigde mogendheden gereed waren, om met kracht tusschen beide te treden, tot handhaving van Dona Maria's gezag. Oporto wordt thans aan de landzijde naauw ingesloten en zal het, bij de verschijning van eene Engelsche zeemagt, niet lang kunnen houden. Eene nieuwe proclamatie heeft te Lissabon het licht gezien, inhoudende, dat de eerste geen gevolg zou hebben, tenzij de opstandelingen zich werkelijk onderwierpen.

Ook het Fransch gouvernement heeft, zegt men, tijdingen uit Lissabon ontvangen. Zij spreken van eene opschudding, in de hoofdstad, veroorzaakt door de invrijheidstelling der krijgsgevangenen der divisie van Das Antas. Het gouvernement heeft onmiddellijk een besluit genomen, bepalende, dat de amnistie niet eerder van kracht zal zijn, dan na de formeele onderwerping van de junta van Oporto en de overgave van alle wapenen. De opstandelingen, en onder deze de markies de Loulé, eischten de aftreding van het ministerie.

Nog melden deze tijdingen het aanrukken der Spaansche troepen op Oporto, nabij welke stad zij zich welligt reeds met die van Saldanha vereenigd hebben.

ENGELAND.

LONDEN, 23 Junij. In het huis der Lords werd eergisteren door den aartsbisschop van Dublin voorgesteld, de tweede lezing van de bill, waarbij H. M. gemagtigd werd tot het wederoprigten der afgeschafte bisdommen in Ierland. Op verzoek van het gouvernement trok hij echter zijn voorstel in.

— Eergisteren en gisteren hadden in het huis der gemeenten discussiën plaats, naar aanleiding eener interpellatie door den heer Muntz aan den kanselier van de schatkist gedaan, wegens de prijzen in Ierland. De kanselier zeide, dat de agenten van het bestuur in Ierland, ten gevolge van de daling der marktprijzen, ook hunne prijzen hadden verminderd, en dat andere kooplieden, die tegen hooge prijzen hadden aangevoerd, geen reden tot klagen hadden, indien zij niet genegen waren, om tegen den gestelden marktprijs te verkoopen. Het voorstel van den heer Muntz, om het huis in committé te doen gaan, ten einde over de belasting op den invoer van koper te beraadslagen, werd in de zitting van gisteren verworpen.

— Volgens de *Times* van heden, naar aanleiding van een artikel uit de *Sligo Champion*, duren de verwoestingen in Ierland, door de koorts aangerigt, nog altijd voort. Van al de huizen in het district Ransborough is niet een van den besmettenden typhus bevrijd gebleven. »Wij zijn aan alle zijden van koortsen omringd, zegt de berigtgever; overal is koorts, overal neemt zij op eene schrikbarende wijze toe. Wij weten inderdaad niet wat van de ongelukkige bewoners worden moet. Vele hunner, nu nog gezond, zijn reeds gedoemd te sterven, want de besmetting schrijdt voort als een loopend vuur. De gasthuizen zijn zoo opgepropt vol, dat men zieken buiten de deur op den kouden grond ziet verplegen."

— Dr. Pusey, bijgestaan door een bepaald getal geestelijken der universiteit van Oxford, die zijne leeringen hebben omhelsd, houdt zich onledig met eene nieuwe overzetting der H. Schrift, die gedrukt wordt in het klooster van Littlemoore, alwaar de heer Newmann voor zijn vertrek naar Rome zijn verblijf hield. Het Engelsch protestantismus verheft zich als uit éénen mond tegen dat werk, waarin een Anglicaansch dagblad verklaart, niets anders te zien, dan eene systematische vervalsching van het Nieuwe Testament.

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 20 Junij. Nu men overeengekomen is, dat de Landdag der vereenigde Pruissische standen op bepaalde tijdstippen zal plaats hebben, schijnt het, dat diegenen, welke ontevreden waren over de stemming der heeren-curie dienaangaande in de vorige zitting, er minder op zien, al hadden die bepaalde tijdstippen slechts geregeld om de vier jaar plaats. En zijn er zelfs, die geene jaarlijksche vergaderingen meer zouden begeeren, en welligt zijn zij voor alsnog, ten minste zoodanig geconstitueerd, van grooter nadeel dan men denkt.

Men verwacht, dat de Koning de zamenkomst der standen op bepaalde tijdstippen niet zal weigeren en dat hij evenmin den landdag zal noodzaken een committé te benoemen om tusschen den afloop dezer en het begin der volgende zitting in functie te zijn. Vele provincien zouden zich daartegen verzetten. Intusschen valt de stelselloosheid der regering een ieder in het oog, even als het gebrek aan doorzigt, dat zij heeft aan den dag gelegd bij het openbaar maken van den open[illegible] van 3 Februarij, niet bedenkende welke gewigtige volgen zulk een stap zou na zich slepen. Men v[illegible] daarbij, dat de ministers alle bekwaamheid misten [illegible] besturing eener vertegenwoordige vergadering; d[illegible] het zelfs van hunnen pligt achtten, zich van allen [illegible] vloed en van alle taktiek te onthouden, en men zal [illegible] seffen, hoe de oppositie een ruim veld voor zich geop[illegible] zag, en hoe zij, in weerwil van waarlijk uitstek[illegible] mannen, zulks stoute eischen heeft kunnen doordrijv[illegible]

KEULEN, 22 Junij. Het dagblad van Metz deelt [illegible] berigt mede van Limburg in het hertogdom Nassau, wa[illegible] wordt gezegd, dat Mgr. Arnoldi, bisschop van Trier, [illegible] Coblents in die stad aangekomen, op het onverwachts [illegible] het volk met eene schitterende serenade begroet en [illegible] vele blijken van achting en liefde door hetzelve ont[illegible]gen is.

— Het berigt van de verkiezing van Z. Hoogw. [illegible] deken Dr. Lipp tot bisschop van Rothemburg w[illegible] door de *Schwab. Mercur* bevestigd. Twee kanunni[illegible] zijn naar hem afgevaardigd om hem deze benoem[illegible] aan te kondigen. Daar hij vooraf zijne voorwaarden [illegible] gesteld en deze zijne benoeming niet schijnen bele[illegible] hebben, zal hij waarschijnlijk deze hooge waardig[illegible] aannemen, en zullen de Katholijken van Wurtem[illegible] zich weldra in het bezit van een goeden en waardi[illegible] herder kunnen verheugen.

Berigten uit Zwitserland deelen het volgende med[illegible]

De groote raad van Chur heeft den 14 dezer [illegible] klaard, dat het katholijk verbond der zeven katho[illegible] kantons, als onbestaanbaar met de bepalingen van [illegible] bondsverdrag van 1815, moest vernietigd worden.

De tijding, door de *Volkszeitung* van Bern verspr[illegible] aangaande krijgshaftige toerustingen aldaar, wordt [illegible] ongegrond door den majoor Wurstemberger tege[illegible]sproken.

In den grooten raad van het kanton St. Gall w[illegible] door 71 leden besloten, tot eene opeisching van L[illegible] en eene uitnoodiging aan de overige kantons, tot [illegible] drijving der Jezuiten, en een verbod van toelating [illegible] de toekomst. Aangaande de kwestie der Argausche k[illegible]ters stemden 76 leden, de meerderheid uitmakende, [illegible] de bekrachtiging der bekende besluiten van 1843 en 1[illegible]

In den grooten raad van Schafhausen heeft men [illegible] eenparig gestemd voor eene zoo geheele als gedeelte[illegible] grondwetsherziening, de vernietiging van het Sonderb[illegible] en de verdrijving der Jezuiten.

Ook de groote raad van Thurgau heeft een derg[illegible] gevoelen geuit, voor de instructiën der afgevaardi[illegible] tot den aanstaanden landdag.

Het valt wel niet te betwijfelen, of de radi[illegible] zullen, in de aanstaande zittingen van den landdag, [illegible] behandeling der groote vraagpunten van Zwitserl[illegible] 12 stemmen bekomen.

— De collecte, door Mgr. den bisschop van Lausan[illegible] Geneve verordend, heeft circa 9000 fr. opgebr[illegible] waaraan de stad Friburg voor meer dan 2000 fr. (Z[illegible]sersch courant) heeft bijgedragen.

— De benoemde bisschop Mgr. J. P. Mirer heeft [illegible] den pauselijken nuntius in Zwitserland verzocht, [illegible] spoedig mogelijk de oprigting van het bisdom van [illegible] Gall te willen afkondigen. De 29 dezer maand [illegible] feestdag der HH. apostelen Petrus en Paulus, is to[illegible] wijding en installatie van den nieuwen bisschop bep[illegible]

Uit Unterwalden wordt gemeld, dat men thans [illegible] werk maakt bij het hof van Rome om het onde[illegible] der bewijzen voortgang te doen hebben, die leiden z[illegible] tot de heiligverklaring van den gelukzaligen Nic[illegible] de Flue.

Volgens berigten uit Athene, dd. 6 Junij, aa[illegible] *Augsb. Zeitung*, had de minister Colettis, ingevol[illegible] bemiddelingsvoorslagen van Oostenrijk, een belangr[illegible] stap gedaan tot de vereffening der geschillen m[illegible] Porte. De *Zeitung* wil zich echter vooralsnog hie[illegible] niet nader verklaren.

ITALIË.

ROME, 12 Junij. De H. Vader heeft gisteren [illegible] geheim consistorie gehouden, bij welke gelege[illegible] Z. H. eene aanspraak heeft gehouden, waaraan wij de[illegible]gende zinsneden ontleenen:

»Eerwaarde Broeders!

»Daar het u niet onbekend is, dat Wij in het [illegible] gehouden geheim consistorie op den 31 Decemb[illegible] vorigen jaars twee Cardinalen der H. katholijke [illegible] benoemd en *in petto* gehouden hadden, hebben W[illegible] sloten eenen derzelve heden bekend te maken. [illegible] Onze waarde zoon Joseph Bofondi, deken der Rota [illegible] Rome. Zijne langdurige en trouwe diensten in het [illegible] spoedigen der staatszaken, de eervolle wijze, waaro[illegible] andere bedieningen heeft vervuld, zijne godsvruc[illegible] geleerdheid, zijne kennis vooral van het canoni[illegible] burgerlijk regt, en zijne bedrevenheid in het bele[illegible] aangelegenheden, die hem de algemeene achting he[illegible] doen verwerven, kunnen u niet dan met vreugde [illegible] optreding in het H. Collegie doen vernemen en de verkl[illegible]

Wij heden daarvan afleggen. En vermits het aller- … is, dat men de verdiensten der geestelijken … en beloont, die zich onderscheiden door hunne …, hetzij in het bearbeiden van den wijngaard des …, hetzij in de belangrijkste bedieningen der bur… … oppermagt van den apostolischen Stoel, hebben … meend op dezen dag ter meerdere glorie van God, … eer en voordeel der katholijke Kerk, nog drie … personen met het geheiligd purper te moeten …

… derzelve is Onze eerwaarde broeder, Petrus Gi… …aartsbisschop van Camerijk, een man van verheven … van eene beproefde trouw jegens dezen Stoel van … van zijne jeugd af aan het heilig dienstwerk toe… …, en doorkneed in de kennis der heilige zaken, … hij gestadig met een de hoogste lof waardigen ijver … om de zaligheid der zielen te bewerken en het …d Gods te prediken.

De andere is Onze eerwaarde broeder Jacques-Marie-…ne-Celestin Dupont, die, van de kerk van Avignon … die van Bourges overgeplaatst, evenzeer door zijne …, als vooral door zijne groote ordelijkheid en stren… godsdienstzin, zich aanspraak verworven heeft en die, … zijne hartelijke verkleefdheid aan den H. Stoel, … zijne godsvrucht en de naauwkeurigheid, waarmede … van den herderlijken pligt kwijt, er zich op toe… … met den ijver eens bisschops de zaak der Ka…lijke Kerk te ondersteunen.

Wij wenschen niets vuriger, niets gaat Ons zoo zeer ter …, dan de prelaten van Frankrijk door een meer en meer … band aan Ons en aan dezen apostolischen Stoel …erbinden, opdat zij, even als nu reeds, voortgaan …, als moedige krijgslieden van Jesus Christus, den … den strijd te strijden, en de leer der Katholijke Kerk, … regten en vrijheid met al den ijver, de voorzigtig… … en het geduld te beschermen, die aan bisschoppen …men. Wat Ons betreft, daar Wij hoogelijks belang … in de vervulling van den pligt, die Ons opper… …schap Ons oplegt, betreffende het heil van de … kudde des Heeren, die de Godheid Ons heeft …trouwd, ofschoon wij nimmer zullen ophouden met … in te prenten, aan Cesar te geven wat aan Cesar …, zullen wij evenmin nooit nalaten met eene apos… … moedigheid Onze stem te verheffen, opdat allen … God geven wat Gode toebehoort.

Gij allen, Wij zijn er zeker van, zult met vreugde … midden ontvangen een ander lid, dat Wij beslo… … hebben, mede aan uwe orde toe te voegen.

Het is Onze welbeminde zoon Jacobus Antonelli, uit-… wegens zijn karakter, zijn zuiveren levenswandel, … deugd en zijne godsdienst, en die, na met moed … vele en gewigtige betrekkingen te hebben ver-…, ook die van prefect van Onze pausselijke schatkist … bediend. In de uitoefening van dat ambt, hebben … mans onomkoopbare trouw, zijne onvermoeide werk-…heid, zijne groote bekwaamheid en zijne bedreven-… en voorzigtigheid in het bestuur der zaken zoozeer …aardeerd, dat Wij, door hem met het purper te …kleeden, niet de grootheid van het ambt, door hem …diend, op het oog hebben, maar de verdiensten, …ardoor hij zich Onze bijzondere welwillendheid en Ons …rtrouwen heeft waardig gemaakt.

»Ten slotte twijfelen Wij niet, of het zal u zeer aan-…naam zijn, te vernemen, dat Wij, na onderscheidene … uwer Orde rijpelijk geraadplegd te hebben, ten …de de grootere welvaart te bevorderen der volken, … onze pausselijke magt onderworpen, en voor eene …matiger bespoediging der staatsaangelegenheden, be-… een raad van ministers hebben ingesteld, waarin …ken van hoog belang zullen onderzocht en in be-… genomen worden, om vervolgens aan Ons voorge-…gen, en door Ons bijzonder gezag overwogen te worden. … zullen allen klaar en openlijk leeren kennen uit het …ecreet *motu-proprio*, dat wij eerdaags door middel van … pers zullen uitvaardigen en publiek maken."

Hier volgen de benoemingen, die mede in de acte-stukken voorkomen, en aldaar vermeld worden in deze volgorde:

Tot Cardinaal-Diaken: Mgr. Joseph Bofondi, deken der Rota, geboren te Forli, benoemd en *in petto* gehouden in het geheim consistorie van 21 December 1846.

Tot Cardinalen-Priesters: Mgr. P. Giraud, Aartsbisschop van Camerijk, geboren te Clermont, en Mgr. J. M. A. C. Dupont, Aartsbisschop van Bourges, geboren te Villefranche.

Nog tot Cardinaal-Diaken, J. Antonelli, thesaurier-generaal der Apostolische Kamer, geboren te Sonnino.

Verder heeft Z. H. voorgesteld de volgende kerken:

De bisschoppelijke kerken van Porto, S. Ruffino en Civita-Vechia voor Z. Em. den Cardinaal L. Lambruschini. De bisschoppelijke kerk van Sabina, met den titel van abt van S. Maria di Farfa, voor Z. Em. den Cardinaal J. L. Brignole.

HH. Em. de Cardinalen Macchi, Lambruschini en Brignole, legden daarna den gebruikelijken eed af.

In den namiddag van den zelfden dag begaven HH. Em. de nieuw benoemde Cardinalen Bofondi en Antonnelli zich naar het Quirinaal, in de vertrekken van den Cardinaal Gizzi, secretaris van Staat, om aan Z. H. te worden voorgesteld, die hun daarop, met de gewone formaliteiten, den cardinaalshoed heeft toegereikt.

Des avonds hadden de officieele receptien plaats. Graaf Rossi, pair van Frankrijk en gezant van Z. M. den Koning der Franschen, heeft voor de beide Cardinalen zijner natie, de openbare gelukwenschingen van het H. Collegie het corps diplomatiek, der prelatuur, van de hoofd-officieren van het pausselijk leger, alsmede van den Romeinschen en vreemden adel ontvangen.

STADSNIEUWS.

BURGERLIJKE STAND.

ONDERTROUWD (24 Junij): J. Meulman en P. G. de Clercq. — H. G. Bom en E. M. van Seggeren. — J. Bosch en M. van Booven. — J. H. Bok, Jr. en J. C. Snoer. — H. G. Scheltema en C. S. Luber.

GETROUWD (24 Junij): W. van Rossem en C. de l'Orme. — F. A. Kanne, wed. en F. W. Schuster, wed. — M. Marcussen, Jr. en L. W. Legrom. — H. Misdorp, wed. en J. M. Sleicher.

BEVALLEN (22 Junij): M. R. W. van Cranenburgh, geb. van Romunde, Z. — (23 Junij): F. G. Louet Feisser, geb. Steveling, Z. — S. H. van Velsen, geb. de Jong, Z. — (24 Junij): H. J. Leembruggen, Gz., geb. Leembruggen, D.

OVERLEDEN (20 Junij): C. J. Klijnveld, Z. 15 m. — (21 Junij): H. J. Gether, Z. 6½ j.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 25 Junij.

Tot geheim gehouden prijzen zijn gisteren eenige duizende Balen Rijst uit de eerste hand afgedaan.

Voorts uit de eerste hand verkocht circa 150 kisten Havana Suiker in kleur N°. 12 der N. M. à *f* 34 en in veiling: 362 k. Suiker tot *f* 28¾ a *f* 35 meest opgehouden. Zeilende en in loco zijn in de laatste acht dagen circa 3500 Nederl. vaten Zuidzeetraan a *f* 27 verkocht, nu houdt men op *f* 27½ a *f* 28.

GRAANMARKT.

Tarwe 126 ℔ b. Pools. *f* 325; 125 ℔ roode Silesische *f* 435; 127 ℔ ger. Wismar *f* 485, in cons.

Rogge 116 ℔ Reval *f* 330 a 117; 120 ℔ Odessa *f* 396 a 410; 117 ℔ Koersche *f* 390; 118 Wittinne *f* 392 in cons.

Garst n. Zeeuws. Winter *f* 315.

Haver 80 ℔ dikke *f* 200.

Boekweit 116, 118 ℔ Holst. *f* 318, 326.

Koolzaad. Eve £vl. 63½. Op 9 Vaten Olie in April £vl. 66; Sept., en Oct. 65½. *Raapolie* per 6/w. *f* 37¾; Vliegend 36¾; primo Mei 37; Sept. 37, Oct. 37½, 7, Nov. 37½; Dec. 37½. *Lijnolie* per 6/w. *f* 33¾. Vliegend 32. *Hennepolie* per 6/w. *f* 34. Vliegend 33. *Raapkoeken* 1040 *f* 68, 74. *Lijnkoeken* harde 104 *f* 9, 10½.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

24 JUNIJ			gebl.	23 JUNIJ 4½ u.			gebl.
NEDERL., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	57 13/16	57 7/8	à	57 15/16	57 15/16
Dito Dito	3	»	70 1/16	70	»	70 1/16	70
Dito Dito op resc.	3	»	70 5/16		»		
Dito Dito	4	»	90	89 15/16	»	90	89 15/16
O. I. Leening	4	»	89 3/4	89 11/16	»		
Amortis. Syndic.	4½	»			»		
Dito Dito	3½	»		87 1/4	»		
Handel-Maatschappij	4½	»	174	173 3/8	»	174	173 7/8
Haarlemmermeer	5	»			»		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	»		103 1/2	»	103 5/8	
Aand. Holl. S. M.		»			»		
BELGIE,	4½	»			»		
Dito	2½	»			»		
Dito bij Rotschild	2½	»			»		
SPANJE, L. bij Ard. van 85 £	5	»	18	17 5/8	»	17 7/8	
Dito bij Dito onb. ct.	5	»	17 5/8	17	»	17 9/16	
Dito	3	»			»		
Dito Binnenl. à 6 m.	3	»	28 11/16	28 5/8	»		
Coupons Ardoins		»	14 1/4	14 1/8	»	14 5/16	
Passive		»			»		
Deferred		»			»		
Fransche Uitgest		»			»		
PORTUGAL, te Londen	3	»	34 1/8	33 3/4	»		
Dito Dito	4	»	33 9/16	32 15/16	»	33 3/8	32 13/16
Dito Binnenl. à 1 Conto	5	»			»		
RUSL. Ob. H. 1798 en 1816	5	»	106 1/2	106 1/2	»		
Dito Dito 1828 en 1829	5	»		104 3/4	»		
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	97 1/2	97 3/4	»		
Dito bij Hope	4	»	90 1/8	90 1/8	»	90 3/8	
Dito bij Stieglitz en C°.	5	»	89 3/4	89 1/4	»	89 5/16	
Cert. te Hamburg	5	»			»		
Inschrijving in Assignat.	6	»			»		
Cert. van Dito	6	»	69 1/4	69 5/8	»		
POLEN, Certific.	4	»	78		»		
Dito Aand. met Loten fl 300		*f*			»		
Dito Dito fl 500		»		144	»		
AMERIKA, Phil. Bank	6	pCt.			»		
Dito	5	»			»		
Dito Bank-Actiën				4 1/4	»		

Oostenrijk, Met. 5 pCt. 103⅝; dito 2½ pCt. 53 13/16, 7/8; Mexico 17 5/16, ¼; Gren. 20 9/16; Venez. 39⅞.

Koers van het Geld: Beleening 4 pCt. Prolong. 4½ pCt.

Wissel-Disconto 4 pCt.

ANTWERPEN, 23 Junij. Kerkelijke Staat. Oblig. 1832 à 1837 5 pCt. 100½. Certific. 1844, 5 pCt. 98⅛.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 35⅛; Zigt dito 35½; 2/m. Londen 11 95; Zigt Londen 12.05; 3/m. Lisboa 42½; 3/m. Porto 43¼; 2/m. Petersb. 1.91¼.

MENGELWERK.

WAT HEBBEN WIJ REEDS GEDAAN VOOR ONZE VRIJHEID?

Wat wij daar reeds voor gedaan hebben? — met schaamte en rouw moeten wij het bekennen; doch bekennen wij het maar; misleiden wij ons zelven niet, ons verbeeldende, aan de zaak der vrijheid reeds groote diensten bewezen te hebben; zelfmisleiding leidt tot verwaandheid, en verwaandheid verduistert den blik, en wanneer eenmaal het oog verduisterd is, dan zijn wij niet eens meer in staat den tegenwoordigen toestand te onderscheiden. Met eene gulhartige bekentenis, daarentegen, van onze vroegere laauwheid en onverschilligheid en werkeloosheid wordt niets bedorven; integendeel, door eene bekentenis van onze vroegere werkeloosheid wordt de toestand, waarin wij verkeeren, helder toegelicht, wat van hoog belang is, om dat het toch eens tijd wordt algemeen wel te begrijpen, dat die toestand niet zoozeer aan de kracht onzer tegenpartij, als wel aan de zwakheid onzer eigene krachtbetooning moet geweten worden; en is men daar innig van doordrongen; begint men slechts te gevoelen, dat het eene schande is zich te laten ontëigenen wat ons toebehoort: vrijheid van godsdienst, vrijheid van gemeenschap met het opperhoofd der Kerk, vrijheid van onderwijs; begint men slechts te gevoelen, dat het eene schande is den man, en hoeveel meer nog, den zoo genadig van God bevoorregten Katholijk onwaardig, toe te laten, uit luiheid en dommeligheid toe te laten, dat alle, of dat eene dezer vrijheden ons onthouden wordt, — dan is het oogenblik daar om te *handelen* en elk opregt Katholijk zal zich dan haasten aan die handeling deel te nemen.

Men versta ons intusschen wel. Wanneer wij van *handelen* spreken; wanneer wij het betreuren, dat er tot dusverre niets voor de zaak der vrijheid *gedaan* is en den wensch ontboezemen, dat men zich gedrage als mannen, die de vrijheid verdienen, waarop zij aanspraak maken, dan is het toch wel duidelijk, vertrouwen wij, dat wij niet verward mogen worden met die onzinnigen, welker onverdedigbaar, welker menschonteerend drijven slechts den triomf bedoelt hunner eerzucht en hunner tyrannieke plannen. Tusschen de zoodanigen en ons bestaat geene de minste overeenkomst; de zoodanigen en ons scheidt een afgrond; tusschen de zoodanigen en ons geen verdrag, geene vriendschap! Bij een Katholijk, die zijn regt van vrijheid handhaaft en verdedigt, mag of kan immers nooit eerzucht of dorst naar overheersching de drijfveer zijn zijner daden! Zoo hij de beklagenswaardige dofheid en slaperigheid verzaakt, waarin hij zijnen tegenstanders toeliet met de heiligste zijner regten den spot te drijven, waarin hij hun toeliet door de ergerlijkste beperkingen zijne vrijheid te fnuiken en zijne armen te knellen in de ketens der afhankelijkheid; zoo hij zijnen pligt begint te beseffen, met al de gaven en krachten, welke God hem heeft toevertrouwd, mede te moeten werken tot de handhaving en verdediging van het eerste en hoogste van alle regten — het regt van God te dienen, het regt van de belangen zijner ziel te behartigen naar de inspraak zijns gewetens, het regt van zijne kinderen groot te brengen volgens zulke beginselen, als aan zijne godsdienstige overtuiging beantwoorden, — dan is hij verre van zich zelven te zoeken, dan is hij verre van door zelfzucht gedreven te worden, of naar eenige heerschappij, welke dan ook, te streven. Inderdaad, met dat doel in het oog, staat de Katholijk op dat standpunt te hoog, dan dat zulke lage driften van eerzucht of van tyrannij hem bereiken of zijne borst zouden kunnen doen jagen! Op dat standpunt zoekt hij niets anders dan de handhaving zijner heiligste en onvervreembaarste regten en de rust van zijn geweten.

En de handhaving zoekende dier heiligste en onvervreemdbaarste regten, ten einde zijn geweten gerust te stellen omtrent zijne eigene toekomst en de toekomst zijner kinderen — hoe zou hij ooit op de gedachte kunnen komen, die regten te handhaven door de aanwending van middelen, welke God zou veroordeelen en die hem zijnen krachtigsten steun zouden ontrooven, den zegen des Hemels? Zulke middelen verafschuwt de Katholijk; geene enkele traan bezoedele ooit den heiligen strijd, tot welken hij zich voorbereidt! De onsterfelijke O'Connell heeft een voorbeeld gesteld, vol leering voor de volgende geslachten. Zijne strijdvoering heeft Ierland vrij gemaakt. De Katholijken van Frankrijk betrachten in de quæstie der vrijheid van onderwijs dezelfde onfeilbare taktiek, en bres op bres schieten zij in de schijnbaar onverwinnelijke wallen van het monopolie. Dat voorbeeld van O'Connell ga voor ons niet verloren; het worde gestadig door ons betracht, en leere ons hoe de Katholijk te handelen heeft, om zijne vrijheid te winnen uit de handen zijner tegenstanders; de gezegende uitkomsten door de Katholijken van Frankrijk verkregen, mogen ons verder bemoedigen niet te vertsagen in de toepassing der zelfde taktiek. Wij behoeven naauwelijks te zeggen, waarin zij bestaat. Herhaaldelijk en aanhoudend hebben de Katholijke organen

haar reeds ontwikkeld en verklaard. Het kan intusschen niet te dikwijls gezegd worden, waarin hare kracht gelegen is, opdat de Katholijken haar al meer en meer leeren waarderen en bewonderen, en al meer en meer met hare grondtrekken gemeenzaam worden.

Twee woorden dus daarover. Geene wapenen, sprak O'Connell, die in strijd zijn met de wet; maar alle, alle mogelijke wapenen aangegrepen, welke de wet aan de hand geeft, of door haar niet worden veroordeeld. Feitelijk verzet, feitelijke geweldadigheden — verstomme de tong, die daartoe eene ligt ontvlambare menigte zou opruijen. Alle verzet van dien aard, alle gewelddadigheid, die eene enkele droppel bloeds zou kunnen kosten, wordt door de wet veroordeeld en nog minder verschoond door de wet des Christendoms. Doch, hoe vele andere en krachtige wapenen staan hem niet buitendien ten dienste? Hoe vele, tot welker aanwending de wet hem magtigt? Ontelbaar is hun aantal; en naar den aard van den strijd, naar het verschillend karakter van den tegenstand, dien hij te overwinnen heeft, naar de vatbaarheden zijner strijdgenooten, grijpt hij nu dit wettelijk wapen aan, dan weer een ander; laat hij nu zijne landgenooten bij honderd duizendtallen petitionneren; roept hij in een ander oogenblik zijne landgenooten bij honderd duizendtallen op ter openlijke protestering, in de valleijen van Tara, Curragh, Kildare en Mullagh-Mast, tegen de gepleegde geweldenarijen; beschaamt hij, een volgend oogenblik, de trotsche verdrukkers van Ierland's vrijheid in het parlement; onderhoudt hij jaren lang een staat van spanning, die de Engelschen in verlegenheid brengt en hen beangstigt en bezorgd maakt voor eene mogelijke losbarsting der opgewekte geestdrift, — en zoo streeft hij, schrede voor schrede, steeds voorwaarts, totdat hem de zege verblijft — eene zege, die door geene enkele daad van vijandschap bezoedeld is en die, blijft zijne nakomelingschap hem getrouw, Ierland's vrijheid, en daarmede, Ierland's voorspoed en geluk volkomen zal herstellen.

Laat anderen luider stemme de helden van den hoogmoed en der tyrannieke verdrukking tegenjuichen en hunne volgelingen op dezulken, als op bezielende voorbeelden heenwijzen: onze held, ons voorbeeld, ons model zij O'Connell, de kampvechter der godsdienstige en burgerlijke vrijheid en gelijkheid, wiens strijdvoering door geen enkel wetsartikel kan veroordeeld worden, wiens zegepralen aan zijnen tegenstanders geene andere tranen kostten, dan tranen van spijt wegens het verbroken slavenjuk!

En niet moeijelijk zal het vallen, dat voorbeeld, door den onvergetelijken volksleider gegeven, ook ten onzent in toepassing te brengen. Want is het waar, dat wij nog weinig *gedaan* hebben in het belang onzer vrijheid en onzer regten, — wij moeten billijk zijn, en mogen, van eenen anderen kant, met een gevoel van voldoening, ons verheugen in het vele, dat voor de dagen der handeling, der vreedzame maar wettelijke handeling, is *voorbereid*. Werpen wij slechts eenen terugblik op de tijden, welke onze emancipatie gevolgd zijn. Hoe bedeesd keken wij aanvankelijk om ons henen, toen men ons gezegd had, dat wij vrij waren! Zoo hardnekkig was de verdrukking geweest, dat men naauwelijks dat woord gelooven dorst, en men die vrijverklaring voor eene nieuwe bespotting meende te moeten houden! Doch spoedig bleek het hun, doch spoedig gaf de eerste constitutie der Bataafsche Republiek het bewijs, dat de overheersching, in den roes der bedwelming, haar karakter verzaakt had, en omtrent den Katholijk, in weerwil harer gewoonten van tyranny, billijk was geweest. Het geweten der Katholijken was vrij verklaard; hun waren gelijke regten toegekend als aan de belijders van alle andere eerediensten. Het doet hier niets af, dat de vroeger »overheerschende kerk" spoedig berouw had over de betoonde billijkheid; dat zij spoedig na hare loyale huldiging der natuurlijkste en heiligste regten van den mensch, geene pogingen onaangewend liet ter handhaving harer aloude heerschappij en ter fnuiking van der Katholijken goed regt; hare aanmatigingen mogten de verwezenlijking van dat goed regt tegenhouden, die aanmatigingen mogen ons nog den schijn geven, alsof wij geene regthebbenden, maar slechts toegelatenen, maar slechts gunstig beweldadigden zijn: wat beteekenen die onregtvaardige aanmatigingen, daar ons goed regt met onuitwischbare letteren gegrift staat in de fondamenteele instellingen van den Staat, en het dus slechts van ons afhangt, die aanmatigingen te beschamen en ons regt te laten gelden? En daartoe hebben wij ons vijftig jaren lang voorbereid! Bedeesd blikten wij aanvankelijk om ons heen, niet wetende waar wij ons bevonden; ter naauwernood dorsten wij vrijelijk het hoofd hemelwaarts verheffen, gewoon als wij waren ons te krommen onder de roede van den meester; waggelend was onze gang, onzeker waren de bewegingen onzer handen, daar zij de vrijheid verleerd hadden en ontwend waren in de boeijen, waarin zij meer dan twee eeuwen waren geklonken geweest. Maar langzamerhand, en niettegenstaande de onwettelijke aanmatigingen der vroegere »landskerk," ontwaarde men, dat het daar toch geschreven stond, dat de schandelijke en hemeltergende wetten der slavernij verbroken waren, dat men, regtens, vrij was: en, verblijd u thans, mijne ziel, herdenkende, welke overvloedige zegeningen uit dat besef, uit het besef van regtens vrij te zijn, voor ons, Katholijken, ontsproten! Onbedwongen, en zonder daarvoor met straffen bedreigd te worden, leerden wij neder te knielen voor onze Godgewijde altaren; langzamerhand verdwenen onze schuurkerken en maakten zij plaats voor tempels, meer in overeenstemming met het hoogheilige onzer godsdienst; langzaam, maar aanhoudend ontwikkelde zich in ons gemoed het bewustzijn onzer regten; langzaam, maar aanhoudend werd in ons gemoed de overtuiging levendiger, dat met het bezit van regten verbonden is de pligt ze te handhaven, en dat men ze zonder dat onwaardig wordt en ze spoedig verliest; steeds duidelijker en bestemder en krachtiger ondersteunde en ontwikkelde de katholijke pers dat herlevendigde bewustzijn en die eerst wankelende overtuiging, terwijl zij te gelijkertijd de verraderlijke aanvallen der tegenstanders te schande maakte, aan dat volk der oudheid gelijk, dat met de eene hand arbeidde aan het optrekken van de muren der stad, en met de andere hand het wapen omsloten hield, dat haar zou verdedigen. En vraagt men thans, waartoe al deze voorbereidende arbeid geleid heeft? Men make zelf het antwoord op!

Gansch Zwitserland werd bedreigd met de barbaarsche Vandalen-woede der communisten. Vrome stemmen riepen het Godgetrouwe volk ten tempel heen. Onafzienbare scharen gaven aan die roepstem gehoor, in het gebed zalving zoekende voor hunne sombere smarten. Dat gezamenlijk gebed hield acht dagen aan, en, het was verwonderlijk, maar niemand trad het kerkgebouw binnen, of hij vond zijne wanden door eene onafzienbare en godvreezende menigte vervuld. En in veler harten steeg de vraag op: »maar terwijl zoo vele honderdduizenden één zijn van ziel en van zin, en zoo vele honderdduizenden vereenigd zijn door één belang en één zelfden wensch — de wensch van hunne godsdienst en hunne vrijheid onbezoedeld te houden van de aanrakingen hunner vijanden, — zouden wij dan in werkeloosheid toelaten, en met over elkander geslagen armen onverschillige toeschouwers blijven van het verraad, waaraan men zich omtrent onze godsdienst en onze vrijheid wil schuldig maken?" En niet op eene plaats werd die vraag gehoord, maar overal, overal, waar het volk aan Christus en Zijne leer getrouw was gebleven. En de instelling van het katholijke verbond, ter verdediging en handhaving der godsdienstige en burgerlijke vrijheid en gelijkheid, was het antwoord.

Katholijken van Nederland! hebben ook wij niet het bewijs geleverd, de offers onzer liefde en onzer gebeden onlangs schenkende aan rampzalige broeders, dat éene ziel en één hart in ons-aller boezem klopt, en was het ten onregte, dat men daaruit afleidde; dat het bij ons voortaan altijd zal zijn: éene ziel en één hart, waar gearbeid moet worden voor de lijdende zaak, hetzij deze zaak die der Godsdienst zij, of der Vrijheid, of der Menschheid?

R.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN HUIZEN IN HET O. Z. HEEREN-LOGE

Op Maandag 28 Junij, 's avonds ten vijf ure.

No. 1. Een Huis en Erve (*Kommenij*), Kruisstraat, No.
2. Een dito (*Tapperij*), Kruisstraat, No. 3706.
3. Een dito, Boommarkt, No 3815. } te zame
4. Een dito, naast Perceel No. 3, No. 3814. } in slag.
5. Een Huis, Achterhuis en Erve, Botermarkt, No. 5
6. Een Huis en Erve, Egelantiersgracht, No. 3350.
7. Een Huis, Achterhuis en Erven, Zwanenburgwal, No.
8 Een Huis en Erve, Groote Kattenburgerstraat, No.
9. Een dito, Heerenmarkt, No. 5759.
10. Een dito (*Koperslagers-Affaire*), Utrechtsche No. 5851.
11. Een dito, Papenbrugsteeg, No. 1301.
12. De Looijerij *de Bonte Os* en Erve, Nieuwe Looijer No. 5171.
13. Een Huis en Erve (*Bakkerij*) Raamgracht, No.
14. Een dito, Vinkenstraat, No. 2211.

ADVERTENTIEN.

Heden beviel voorspoedig van een welgeschapen Z M. R. W. VAN ROMUNDE, geliefde Huisvrouw

AMSTERDAM, 22 Junij 1847. **G. VAN CRANENBU**

Heden overleed na eene kortstondige ongesteld echter voorzien van de H. Sacramenten onzer Moed H. Kerk, TIMOTHUS VAN DEN BOSCH, in den o dom van 75 jaren.

VINKEVEEN, den 15 Junij 1847. **G. VAN DEN BOS** *Pastoor. Uit aller naam.*

Te verkrijgen in den Boekwinkel van C. L. LANGENHUYSEN:

DUPANLOUP, DE LA PACIFICATION RELIGIE Paris, 1 vol. in 8°. . . . . f
CH. STOFFELS, DU CATHOLICISME ET DE LA MOCRATIE, Paris, 1 vol. . . . . . . f
VILLY, COURS D'INSTRUCTIONS PASTORAL les Epitres et sur les Evangiles des Démanches et de l'année ecclesiastiques, 2 vol. in 8°. Lille 1847 f
MANRESE, OU LES EXERCICES SPIRITUE Saint Ignace . . . .
DE LOMBEZ, TRAITÉ DE LA PAIX INTÉRIE en quatre parties, suivi du traité de la joie de Chrétienne. . . . .
HENRION, HISTOIRE DES PAPES, depuis Pierre jusqu'à Grégoire XVI, 2 vol. in 12°. f
POLICHINELLE, L'ART D'APPRENDRE RIANT des choses fort sérieuses 4
INNOCENTIUS III, DE SACRO ALTARIS TERIO, libri VI. 6
LEGUAY, LA VOIE DE LA PERFECTION dans religieuse; ouvrage specialement destiné aux pers consacrées à Dieu. . . . . f
AUGUSTE NICOLAS, ETUDES PHILOSOPHI sur le Christianisme, 2 fort vol. . . . f

Amsterdam, bij C. L. VAN LANGENHUYSEN, Drukker en Uitgever.